

**JUKKA-PEKKA
PALVIAINEN**

Kämpä tyhjänä

Karisto
Helsinki

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.
Text and data mining prohibited.

Kirjoittaja on saanut tukea Taiteen edistämiskeskukselta
ja Otavan Kirjasäätiöltä.

Lainaukset

s. 16, Egotriippi, *Matkustaja*. Sanat Knipi

s. 34, Leo Tolstoi: *Anna Karenina*. Suomentanut Lea Pyykkö. Karisto 1997.

Kannen tekstityypit

Avara Bold (Raphaël Bastide / Velvetyne Type Foundry)

Crédible (fonderie.download)

Poster Gothic Heavy (American Type Founders Collection)

© Jukka-Pekka Palviainen ja Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava 2026

Karisto / Kustannusosakeyhtiö Otava

Uudenmaankatu 10, 00120 Helsinki

tuoteturvallisuus@otava.fi

ISBN 978-951-1-52595-0

Tekstin- ja tiedonlouhinta kielletty.

OTAVA
KIRJAPAINO

Keuruu 2026

Etkot

Mila

Me lojutaan Ainon parisängyssä niiden omakotitalon yläkerrassa ja syödään sipsejä. Mä ja Sara tullaan yleensä tänne, koska Ainon vanhemmilla on oma ravintola ja ne tekee pitkää päivää. Täällä meitä ei häiritse kukaan muu kuin Ainon isovelji Jesse ja sen kaveri Antti.

Nekin häiritsee enemmän Ainoa kuin mua. Ne ajelee kaikeet päivät autolla ympäri kaupunkia ja käy vaan joskus syömässä jotain. Ainon perheen kaapeista löytyy aina hyvää ruokaa. Iskälle tuntuu olevan ok, että mä syön melkein useammin Ainolla kuin kotona.

”Ette sitten murusta. Mä en halua, että kun mä tuon jonkun pojan tänne, sen iho on täynnä teidän suusta tippuneita limaisia sipsinmuruja”, Aino sanoo.

”Jos tuot”, Sara vastaa haukotellen makeasti.

Aino vilkaisee sitä alta kulmain ja kurkottaa kirjoituspöytänsä lukollisesta laatikosta muistivihon ja kuulakärkikynän, jossa on violetti tupsu. Se kirjoittaa vihkoon jotakin, minkä jälkeen se imeskelee hapsuja, jotka muuttuu ällön märiksi.

”No niin. Julistan kokouksen avatuksi. Aiheena on rakkaan ’sisaremmen’ Milan kuusitoistavuotissynttärit. Ehdotuksia...”

”Et sä noin voi alottaa. Ensin sun pitää todeta, että kokous